

## Publicatie

Auteur: R.T. Wiegerink  
Verschenen in: Belastingblad (*Bb*), januari, BB 2021/ 13  
Datum: 8 januari 2021  
Titel: Doorzendplicht niet van toepassing, omdat bezwaarschrift bij algemeen gemeentelijk mailadres is ingediend.

## Hof Amsterdam

6 oktober 2020, nr. 19/01693 en 19/01694

(Mrs. N. Djebali, H.E. Kostense en B.A. van Brummelen)

m.nt. R.T. Wiegerink

ECLI:NL:GHAMS:2020:2648

**Bezwaarschrift dat is ingediend bij algemeen gemeentelijk e-mailadres en postbusadres is niet ingediend bij een bestuursorgaan, zodat doorzendplicht van art. 6:15 Awb niet van toepassing is. Bezwaarschrift is terecht niet-ontvankelijk verklaard wegens termijnoverschrijding. Kennelijk onredelijk gebruik van procesrecht.**

## Uitspraak

op de hoger beroepen van

[X] , wonende te [Z] , belanghebbende,  
Gemachtigde: mr. drs. J.M.C. Niederer,

tegen de uitspraak van 20 november 2019 in de zaken met kenmerk HAA 18/5315 en

HAA 18/5613 van de rechtbank Noord-Holland (hierna: de rechtbank) in het geding tussen belanghebbende

en

de heffingsambtenaar van de gemeente Alkmaar, de heffingsambtenaar.

## 1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. De heffingsambtenaar heeft aan belanghebbende op 21 juli 2017 een naheffingsaanslag parkeerbelasting opgelegd ten bedrage van € 63,70 (€ 2,70 aan parkeerbelasting en € 61 aan kosten in verband met het opleggen van de naheffingsaanslag).

1.2. Belanghebbende heeft de heffingsambtenaar bij brief van 30 december 2017, ontvangen door de heffingsambtenaar op 10 januari 2018, in gebreke gesteld vanwege het niet tijdig beslissen op een tegen de naheffingsaanslag gericht bezwaarschrift met datum 26 juli 2017.

1.3. De heffingsambtenaar heeft belanghebbende bij brief van 16 januari 2018 medegedeeld dat (i) er geen bezwaarschrift is ontvangen, (ii) de ingebrekestelling is aangemerkt als een tegen de naheffingsaanslag gericht pro forma bezwaarschrift, (iii) dit bezwaarschrift kennelijk niet-ontvankelijk is wegens overschrijding van de bezwaartermijn, en (iv) er geen sprake kan zijn van een ingebrekestelling nu het bezwaar na 1 januari 2018 is ontvangen.

1.4. Belanghebbende heeft tegen de brief van 16 januari 2018 beroep ingesteld. In deze beroepsprocedure heeft belanghebbende het bezwaarschrift met datum 26 juli 2017 (zie 1.2) overgelegd,

inclusief een ontvangstbevestiging per e-mail van de gemeente Alkmaar (zie 2.3).

1.5. Bij uitspraak van 19 oktober 2018 heeft de rechtbank dit beroep niet-ontvankelijk verklaard, omdat de brief van 16 januari 2018 niet is aan te merken als een uitspraak op bezwaar waartegen beroep kan worden ingesteld (het betreft zaaknummer HAA 18/678; ECLI:NL:RBNHO:2018:8791). Bij uitspraak van 5 september 2019 heeft het Hof het hiertegen ingestelde hoger ongegrond verklaard en de uitspraak van de rechtbank bevestigd (het betreft zaaknummer 18/00661, ECLI:NL:GHAMS:2019:3265 (Red.: *Belastingblad* 2019/403)). De Hoge Raad heeft het tegen die uitspraak ingestelde beroep in cassatie ongegrond verklaard onder verwijzing naar artikel 81 Wet RO (zie HR 18 september 2020, 19/04526, ECLI:NL:HR:2020:1441 (Red.: *Belastingblad* 2020/407)).

1.6. Belanghebbende heeft bij brief van 26 oktober 2018 de heffingsambtenaar medegedeeld dat op het bezwaarschrift met datum 26 juli 2017 nog dient te worden beslist.

1.7. De heffingsambtenaar heeft hierop bij brief van 2 november 2018 belanghebbende verzocht om een afspraak te maken om te worden gehoord. Belanghebbende heeft hierop gereageerd bij e-mail van 15 november 2018 (bevattende een brief van 16 november 2018) en hierin opgemerkt dat (i) het bezwaarschrift van 26 juli 2017 binnen de bezwaartermijn is verzonden, (ii) de ingebrekestelling bij brief van 30 december 2017 tijdig is verzonden, en (iii) een dwangsom verbeurd moet worden, inclusief de wettelijke rente.

1.8. De heffingsambtenaar heeft hierop bij brief van 20 november 2018 gereageerd en belanghebbende medegedeeld dat (i) de ingebrekestelling reeds is afgewezen en dat die beslissing door belanghebbende is

ontvangen, (ii) eerst in de beroepsprocedure is aangetoond dat er sprake is van een verschoonbaar niet-ontvankelijk bezwaarschrift, en (iii) er geen sprake kan zijn van een dwangsom, wettelijke rente of nogmaals een beslissing hierover.

1.9. Belanghebbende heeft hiertegen bij faxbericht van 20 november 2018 beroep ingesteld (hierna aangeduid als: *beroep I*).

1.10. Bij uitspraak op bezwaar van 23 november 2018 heeft de heffingsambtenaar de als pro forma bezwaarschrift aangemerkte ingebrekestelling, ontvangen op 10 januari 2018 (zie 1.2 en 1.3), niet-ontvankelijk verklaard. Belanghebbende heeft ook hiertegen beroep ingesteld (hierna aangeduid als: *beroep II*).

1.11. Bij uitspraak van 5 februari 2019 heeft de rechtbank *beroep I* kennelijk niet-ontvankelijk verklaard, omdat de brief van 20 november 2018 niet is aan te merken als een besluit waartegen ingevolge artikel 1:3, lid 1, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) bezwaar of beroep openstaat. Belanghebbende heeft hiertegen verzet ingesteld.

1.12. De rechtbank heeft dit verzet bij uitspraak van 15 mei 2019 gegrond verklaard en daarbij overwogen dat er enige twijfel kan zijn of de zin ‘Van een dwangsom, wettelijke rente of nogmaals een beslissing hierover kan daarom geen sprake zijn’, opgenomen in de brief van 20 november 2018, een besluit inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling is. Het onderzoek in *beroep I* is door de rechtbank vervolgens voortgezet in de stand waarin het zich bevond voordat de onder 1.11 gemelde uitspraak van de rechtbank werd gedaan.

1.13. Bij uitspraak van 20 november 2019 heeft de rechtbank *beroep I* niet-ontvankelijk verklaard (zaaknummer HAA 18/5315), *beroep II* ongegrond verklaard (zaaknummer HAA 18/5613) en een verzoek

tot vergoeding van immateriële schade afgewezen.

1.14. Het tegen deze uitspraak ingestelde hoger beroep is bij het Hof ingekomen (per fax) op 12 december 2019. De inspecteur heeft een verweerschrift ingediend.

1.15. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 25 augustus 2020. Namens belanghebbende is niemand ter zitting verschenen. Blijkens gegevens van PostNL is de op 30 juni 2020 per aangetekende post verzonden uitnodiging om op de zitting te verschijnen op 1 juli 2020 bezorgd op het adres van zijn gemachtigde ([adres] ) en is voor ontvangst getekend. Belanghebbende is aldus tijdig en op de juiste wijze uitgenodigd, zodat de zitting doorgang heeft kunnen vinden. Van het verhandelde ter zitting is een proces-verbaal opgemaakt dat met deze uitspraak wordt meegezonden.

## 2. Feiten

De rechtbank heeft in haar uitspraak (onder meer) de navolgende feiten vastgesteld (belanghebbende is hierin aangeduid als 'eiseres', de heffingsambtenaar als 'verweerder'):

“1. Op (vrijdag) 21 juli 2017 heeft eiseres haar auto (merk: [merk] ; kleur: [kleur] ; kenteken [kenteken] ; hierna: de auto) geparkeerd te Alkmaar. Ter plaatse was op genoemde datum en genoemd tijdstip parkeerbelasting verschuldigd. De parkeercontroleur heeft op bovengenoemde datum en bovengenoemd tijdstip geconstateerd dat voor de auto geen parkeerbelasting was betaald. Vervolgens is de naheffingsaanslag opgelegd.

2. Eiseres heeft op 26 juli 2017 een bezwaarschrift ingediend. Dit bezwaarschrift is verzonden naar post@alkmaar.nl alsmede naar “de Heffingsambtenaar van de gemeente Alkmaar, postbus 53, 1800 BC Alkmaar.

3. Op 31 augustus 2017 heeft verweerder aan eiseres het duplicaat van de naheffingsaanslag toegezonden. In dit duplicaat is onder meer het volgende vermeld:

### “4. *Bezwaarschrift*

Indien u een bezwaarschrift wilt indienen tegen de naheffingsaanslag kunt u (zoals dit op de originele naheffingsaanslag is vermeld) dit bezwaarschrift indienen binnen zes weken na dagtekening van de opgelegde naheffingsaanslag. U kunt het bezwaarschrift schriftelijk indienen bij de gemeente Alkmaar, t.a.v. de Inspecteur Belastingen, postbus 796, 2130 AT Hoofddorp.”

4. Op naheffingsaanslagen parkeerbelasting van de gemeente staat onder meer het volgende vermeld:

### “*Bezwaren*

Bezwaren kunt u uitsluitend schriftelijk indienen bij:

De Inspecteur Belastingen  
Postbus 796  
2130 AT Hoofddorp ”

5. Bij brief van 30 december 2017, door verweerder ontvangen op 10 januari 2018, heeft eiseres verweerder in gebreke gesteld in verband met het niet tijdig beslissen op het bezwaarschrift gedateerd 26 juli 2017 gericht tegen de naheffingsaanslag. Deze brief is gestuurd naar het adres postbus 53 1800 BC Alkmaar.

(...)

8. Op de website van de gemeente Alkmaar staat onder meer het volgende vermeld

### “*Gemeentebelastingen Alkmaar*

Cocensus verzorgt de uitvoering van de belastingzaken voor Alkmaar. Alle informatie over bijvoorbeeld (...) bezwaar (...) staat op de website van Cocensus.

### *Belastingen Contact*

(...)

(...) Cocensus-gemeente Alkmaar

Parkeerbelastingen Afdeling Gemeentebelastingen

Postbus 796

2130 AT Hoofddorp

(...) vragen of contact? Mail [post@alkmaar.nl](mailto:post@alkmaar.nl)”

9. Op de website van Cocensus staat onder meer het volgende vermeld: *“Parkeerbelasting*

(...)

*Bezwaar*

Bent u het niet eens met de aanslag? Dan kunt u hiertegen bezwaar maken.

(...)

Hoe kunt u bezwaar indienen?

(...) Helaas is het op dit moment nog niet mogelijk om digitaal bezwaar te maken tegen **naheffingsaanslagen parkeerbelasting**.

(...)

*Reactieformulier*

U kunt ook bezwaar maken door gebruik te maken van het bij het aanslagbiljet reactieformulier. Dit formulier stuurt u ingevuld en ondertekend naar:

- de inspecteur Belastingen
- Postbus 796
- 2130 AT Hoofddorp

*Brief*

U kunt per brief bezwaar maken. (...) Voor de administratieve verwerking vragen wij het reactieformulier ook mee te sturen naar:

- de inspecteur Belastingen
- Postbus 796
- 2130 AT Hoofddorp”

10. Bij fax-bericht van 24 mei 2018 heeft eiseres een ontvangstbevestiging overgelegd van haar op 26 juli 2017 naar [post@alkmaar.nl](mailto:post@alkmaar.nl) toegezonden bezwaarschrift.

11. Bij brief van 26 oktober 2018 heeft eiseres verweerder medegedeeld dat op het bezwaarschrift gericht tegen de naheffingsaanslag nog moet worden beslist. Eiseres heeft deze brief verzonden naar “Heffingsambtenaar van de gemeente Alkmaar, postbus 797 2130 AT Hoofddorp”

alsmede naar het emailadres [info@cocensus.nl](mailto:info@cocensus.nl).

12. Bij per aangetekende post verzonden brief van 2 november 2018 heeft verweerder eiseres verzocht uiterlijk binnen twee weken een afspraak te maken om naar aanleiding van haar bezwaarschrift gedateerd 26 juli 2017 te worden gehoord. Eiseres heeft hierop bij brief van 16 november 2018 een reactie gegeven, welke zij heeft gestuurd naar de “Heffingsambtenaar van de gemeente Alkmaar, postbus 797 2130 AT Hoofddorp” alsmede naar het emailadres [info@cocensus.nl](mailto:info@cocensus.nl). Bij email-bericht van 21 november 2018 heeft eiseres verweerder medegedeeld dat zij niet wenst te worden gehoord. Eiseres heeft dit email-bericht verzonden naar [info@cocensus.nl](mailto:info@cocensus.nl).

2.2. Nu voormelde door de rechtbank vastgestelde feiten door partijen op zichzelf niet zijn bestreden, zal ook het Hof daarvan uitgaan. Het Hof voegt hieraan de volgende feiten toe.

2.3. Tot de gedingstukken behoort een e-mailbericht

van <mailto:Post@alkmaar.nl> <[post@alkmaar.nl](mailto:post@alkmaar.nl)> gericht aan <[emailadres gemachtigde]> (het kantoor van de gemachtigde van belanghebbende) met datum 26 juli 2017 (zie 1.4), waarin het volgende is opgenomen:

“Geachte heer / mevrouw

Uw e-mail gericht aan de gemeente Alkmaar is in goede orde ontvangen en is doorgezonden naar de behandelende afdeling. U zult zo spoedig mogelijk een reactie op uw e-mail ontvangen. Met vriendelijke groet

Burgemeester en wethouders van Alkmaar  
Dit is een automatisch gegenereerd bericht, reacties op dit bericht worden niet gelezen en direct verwijderd.”`

2.4. De brief van de heffingsambtenaar van 16 januari 2018 (zie 1.3) heeft als onderwerp ‘naheffingsaanslag [nummer]’ en luidt - voor zover relevant - als volgt: “Geachte heer Niederer,

De gemeente stuurde uw op 30 december 2017 gedagtekende ingebrekestelling betreffende naheffingsaanslag [nummer] door aan de GR Consensus.

Zij meldde desgevraagd dat zij hun hele systeem op alle zoektermen hebben doorzocht maar het door u genoemde bezwaarschrift niet hebben kunnen vinden. Aangezien de GR Consensus de heffende en verantwoordelijke instantie is in deze hebben zij daarom de ingebrekestelling doorgezonden aan de GR Consensus.

Aangezien ook door de GR Consensus het door u genoemde bezwaar niet is ontvangen, verzoek ik u een kopie hiervan aan de GR Consensus te sturen. Het adres vindt u boven in deze brief.

De door de gemeente Alkmaar doorgezonden ingebrekestelling is geregistreerd als pro-forma bezwaar. Omdat het een aanslag betreft van 21 juli 2017 en het bezwaarschrift na 1 januari 2018 is/wordt ontvangen, is dit bezwaarschrift overigens kennelijk niet-ontvankelijk.

Verder kan er van een ingebrekestelling geen sprake zijn, nu uw bezwaar na 1 januari 2018 wordt ontvangen.

Conform beleid worden echter onder andere ook kennelijk niet-ontvankelijke bezwaren ambtshalve getoetst. Ik verzoek u dan ook, binnen vier weken na dagtekening van deze brief, in of bij de kopie van het bezwaar, dit bezwaar te motiveren en aan te geven welke tijdstippen u wilt bellen teneinde gehoord te worden.

Dit nu het een kennelijk niet-ontvankelijk bezwaar betreft en er daarom geen verplichting tot horen bestaat. Indien ik binnen bovengenoemde termijn van vier weken na dagtekening van deze brief niets ontvangen heb, dan zal ik uitspraak doen op basis van de mij thans bekende gegevens.

Hoogachtend.

De Inspecteur Belastingen,  
namens deze,  
(Hof: handtekening)  
de Afdelingsmanager”

2.5. De brief van belanghebbende van 16 november 2018 (zie 1.7) heeft als onderwerp ‘bezwaarschrift tegen naheffingsaanslag [nummer]’, uw kenmerk [kenmerk]’ en luidt - voor zover relevant - als volgt:

“Geachte heer, mevrouw,  
Uw brief van 2 november 2018 ontving ik.  
(...)”

Ten behoeve van het hoorgesprek geef ik u mee dat ik wat betreft data en tijdstippen flexibel ben. Ik zie uw uitnodiging graag tegemoet. Bijvoorbeeld de eerste week van december (...)

Ik hecht er eveneens aan het volgende op te merken. Anders dan u veronderstelt, is het bezwaarschrift op 26 juli 2017, en daarmee binnen de termijn van artikel 6:7 van de Awb, verzonden. Er is eveneens een tijdige ingebrekestelling aan u verzonden. Gelet op het bepaalde van artikel 4:17 van de Awb verbeurt u aan mijn cliënte een dwangsom. U dient de verschuldigdheid alsmede de hoogte daarvan vast te stellen bij de beslissing op het bezwaarschrift. Ook bent u wettelijke rente over dit bedrag verschuldigd, als bedoeld in de artikel 4:97 t/m 4:102 van de Awb. De verschuldigdheid alsmede de hoogte daarvan dient u ook bij beschikking vast te stellen. Ik stel voor dat u dat gelijktijdig met de beslissing op het bezwaar doet, zodat een beroepsprocedure kan worden voorkomen. (...)

2.6. De brief van de heffingsambtenaar van 20 november 2018 (zie 1.8) heeft als onderwerp ‘Hoorzitting’ en luidt - voor zover relevant - als volgt: “Geachte heer Niederer,  
In uw email van 15 november 2018 geeft u aan dat u de eerste week van december vooralsnog geen afspraken in uw agenda heeft. U stelt dan voor om de hoorzitting op

een dag in die week te plannen.

Ik hoop dat het u uitkomt op maandag 3 december 2018 om 11.00. (...)

#### Ingebrekestelling

Uw ingebrekestelling is reeds afgewezen, deze beslissing heeft u al ontvangen. Uw bezwaar was niet tijdig. Pas gedurende de beroepsprocedure in 2018 heeft u aangetoond een verschoonbaar niet-ontvankelijk bezwaarschrift te hebben ingediend. Van een dwangsom, wettelijke rente of nogmaals een beslissing hierover kan daarom geen sprake zijn.

Ik hoop u hiermee voldoende geïnformeerd te hebben. Ik hoor graag van u of de tijd en de datum van de hoorzitting akkoord zijn. Hoogachtend.

De Inspecteur Belastingen,  
namens deze,

(Hof: handtekening)  
de Afdelingsmanager”

### **3. Geschil in hoger beroep**

In hoger beroep is in geschil of de rechtbank terecht heeft geoordeeld dat:

- i) de brief van de heffingsambtenaar van 20 november 2018 (zie 1.8) niet kan worden aangemerkt als een besluit in de zin van artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) en dat *beroep I* derhalve terecht niet-ontvankelijk is verklaard (hoger beroep met zaaknummer 19/01693), en
- ii) het tegen de naheffingsaanslag indiende bezwaarschrift niet-ontvankelijk is wegens overschrijding van de bezwaartermijn en *beroep II* derhalve terecht ongegrond is verklaard (hoger beroep met zaaknummer 19/01694).

### **4. Het oordeel van de rechtbank**

(...)

### **5. Beoordeling van het geschil**

5.1. Het Hof stelt vast dat belanghebbende naar aanleiding van één naheffing van parkeerbelasting (€ 2,70, vermeerderd met € 61 kosten) drie gerechtelijke procedures heeft geëntameerd. Na de uitspraak van de rechtbank Noord-Holland van 19 oktober 2018, nr. HAA 18/678, ECLI:NL:RBNHO:2018:8791, de uitspraak van Gerechtshof Amsterdam van 5 september 2019, nr.18/00661, ECLI:NL:GHAMS:2019:3265 (*Red.: Belastingblad 2019/403*) en het arrest van de Hoge Raad van 18 september 2020, nr. 19/04526, ECLI:NL:HR:2020:1441 (*Red.: Belastingblad 2020/407*), is de eerste procedure tot een einde gekomen en staat de uitspraak van 5 september 2019 onherroepelijk vast.

De tweede procedure (zaaknummer 19/01693) betreft de duiding van een brief van de heffingsambtenaar van 20 november 2018. De derde procedure (zaaknummer 19/01694) betreft de vraag of er tijdig een bezwaarschrift is ingediend.

#### *Hoger beroep met kenmerk 19/01693*

##### *Standpunten van partijen*

5.2. Belanghebbende heeft betoogd dat, anders dan de rechtbank heeft overwogen, de brief van de heffingsambtenaar van 20 november 2018 (zie 1.8 en 2.5) als een publiekrechtelijke rechtshandeling en daarom als een besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb dient te worden aangemerkt. Ter onderbouwing heeft belanghebbende verwezen naar een uitspraak van 17 februari 2016 van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:409, ro. 3.1. *Beroep I* is naar mening van belanghebbende ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard. Tevens uit artikel 6:10, eerste lid, van de Awb zou zijns inziens volgen dat de rechtbank niet tot een niet-ontvankelijk verklaring heeft mogen overgaan.

5.3. De heffingsambtenaar verwijst naar zijn in de beroepsfase gevoerde verweer. In die fase heeft de heffingsambtenaar verwezen naar de uitspraak van de rechtbank in de zaak met nummer HAA 18/678, zoals hiervoor weergegeven onder 1.5. Belanghebbende is daarom niet-ontvankelijk in zijn beroep, aldus de heffingsambtenaar.

#### *Beoordeling*

5.4. Het Hof onderschrijft het oordeel van de rechtbank dat de brief van 20 november 2018 zodanig dient te worden begrepen dat hierin ter zake van de ingebrekestelling alleen is beoogd te verwijzen naar een eerdere beslissing hieromtrent, zoals opgenomen in de brief van 16 januari 2018 (zie 1.3). Er is, zo oordeelt de rechtbank, als zodanig daarom ook geen (nieuwe) beslissing genomen waartegen beroep openstaat. Indien men de onder 2.4 tot en met 2.6 geciteerde correspondentie op zichzelf en in hun onderlinge samenhang beschouwt, is deze uitlegging naar 's Hofs oordeel juist. Daarbij acht het Hof van belang dat (i) in de brief van 20 november 2018 uitdrukkelijk is benoemd dat de ingebrekestelling al eerder is afgewezen, (ii) de brief onmiskenbaar enkel tot doel heeft het plannen van een hoorzitting, en (iii) in de brief niet is opgenomen dat het een uitspraak op bezwaar is, waartegen beroep mogelijk is.

5.5. Tot slot geven de bewoordingen van de brief van 20 november 2018 (zie 2.6) ook geen aanleiding om te oordelen dat belanghebbende redelijkerwijs kon menen dat er reeds een besluit tot stand was gekomen, of dat nog geen besluit tot stand was gekomen maar dat belanghebbende mocht menen dat dit wel reeds het geval was.

#### *Hoger beroep met kenmerk 19/01694*

##### *Standpunten van partijen*

5.6. Belanghebbende heeft het standpunt ingenomen dat op grond van het bepaalde in artikel 6:15, eerste lid, van de Awb het bezwaarschrift met datum 26 juli 2017 (zie 1.2) dient te worden geacht tijdig te zijn ontvangen in de zin van artikel 6:7 van de Awb. In dit kader wijst hij op het arrest Hoge Raad 8 december 1999, 34.984, ECLI:NL:HR:1999:ZC7631 (Red.: Belastingblad 2000, p. 859, m.nt. P. de Bruin).

In casu zou niet juist of niet tijdig gevolg zijn gegeven aan de doorzendverplichting van artikel 6:15, eerste lid, van de Awb. Naar mening van belanghebbende dient in het licht van het voormelde arrest er vanuit te worden gegaan dat het onbevoegde bestuursorgaan binnen twee weken na ontvangst van het bezwaarschrift dit heeft doorgezonden naar het bevoegde bestuursorgaan, Cocensus. Cocensus zou het bezwaarschrift dan tijdig in de zin van artikel 6:7 van de Awb hebben ontvangen, te weten op 9 augustus 2017 (uiterlijk 2 weken na de indiening bij het onbevoegde bestuursorgaan op 26 juli 2017). Ter onderbouwing van die indiening heeft belanghebbende voorts een e-mailbericht afkomstig van het e-mailadres <post@alkmaar.nl> overgelegd (zie 2.3.). Belanghebbende stelt verder dat in een andere zaak van een andere belanghebbende ook gebruik is gemaakt van dit e-mailadres voor de verzending van een bezwaarschrift tegen een naheffingsaanslag parkeerbelasting, en dat in die zaak het bezwaarschrift zonder enig probleem is afgehandeld. De gemachtigde van belanghebbende, die het bezwaarschrift (ook) digitaal heeft ingediend, stelt dat hij er derhalve vanuit kon gaan dat de gehanteerde werkwijze juist was en dat het gebruikte e-mailadres hiertoe was opengesteld.

5.7. De heffingsambtenaar verwijst naar zijn in de beroepsfase gevoerde verweer. In de beroepsfase heeft de heffingsambtenaar

zich onder meer op het standpunt gesteld dat geen sprake kan zijn van een tijdige indiening van het bezwaarschrift van 26 juli 2017, aangezien sprake is van kennelijk onredelijk gebruik van procesrecht als bedoeld in artikel 6:15, derde lid, van de Awb.

5.8. Niet in geschil is, zoals de rechtbank terecht heeft overwogen, dat de naheffingsaanslag op 21 juli 2017 rechtsgeldig is uitgereikt (door aanbrenging daarvan op de auto), zodat de bezwaartermijn is geëindigd op 1 september 2017. Het Hof stelt voorts voorop dat artikel 6:15 van de Awb, waarnaar partijen ter onderbouwing van hun standpunt verwijzen, in het onderhavige geval toepassing mist, aangezien het e-mailbericht van 26 juli 2017 niet is ingediend bij een bestuursorgaan. Het onder 2.3 vermelde e-mailbericht van de gemeente Alkmaar betreft, zo begrijpt het Hof uit de bewoordingen ervan, een geautomatiseerde ontvangstbevestiging die zonder enige tussenkomst van dan wel beoordeling door een medewerker van de gemeente wordt afgegeven, indien men e-mails richt aan het algemene digitale postadres van de gemeente Alkmaar. Hiermee is echter nog geen sprake van een indiening bij een bestuursorgaan in de zin van de voormelde bepaling. Het gebruikte e-mailadres is immers niet het e-mailadres van de gemeenteraad, het college van burgemeester en wethouders, de burgemeester, een krachtens artikel 84 Gemeentewet ingestelde commissie (vgl. ABRvS 4 augustus 2019, ECLI:NL:ABRVS:2010:BN3203 (*Red.*: bedoeld zal zijn ECLI:NL:RVS:2010:BN3203)) of enig ander gemeentelijk bestuursorgaan. Bovendien staat vast dat door de gemeente uitdrukkelijk is vermeld dat het niet mogelijk is tegen een naheffingsaanslag parkeerbelasting digitaal bezwaar te maken. Het Hof onderschrijft op dit punt de in onderdeel 32 van de uitspraak van de rechtbank opgenomen (ook over de door

belanghebbende gestelde verzending van het bezwaarschrift per post, naar een onjuist postbusadres) opgenomen oordelen. Dat de wijze van indienen per e-mail in een andere zaak goed zou zijn gegaan, doet hieraan niet af.

5.9. Hiervan uitgaande komt het Hof tot een zelfde uitgangspunt van toetsing als de rechtbank (zie rechtsoverweging 33 en 34 van die uitspraak), namelijk dat als (eerste) datum voor de beoordeling van de ontvankelijkheid van het bezwaar dient te worden uitgegaan van de datum van ontvangst van de als pro forma bezwaarschrift aangemerkte ingebrekestelling (zie 1.2). Evenals de rechtbank heeft het Hof geen reden eraan te twijfelen dat niet eerder dan 10 januari 2018 een (pro forma) bezwaarschrift tegen de naheffingsaanslag is ontvangen. De ingebrekestelling draagt de datum 30 december 2017 en is op 10 januari 2018 door de heffingsambtenaar ontvangen. Het pro forma bezwaar is derhalve ruim buiten de wettelijke bezwaartermijn (zie art. 6:7 Awb) ingediend. De vraag is bij deze stand van het geding of de termijnoverschrijding verschoonbaar is als bedoeld in artikel 6:11 van de Awb.

5.10. Net als de rechtbank constateert het Hof dat geen feiten of omstandigheden zijn gesteld of gebleken die kunnen leiden tot het oordeel dat sprake is van een verschoonbare termijnoverschrijding. Bovendien wijst het Hof erop dat de gemachtigde van belanghebbende met diens handelswijze, dat wil zeggen de indiening van het bezwaarschrift bij het algemene digitale loket van de gemeente Alkmaar (en per post aan een onjuist postbusadres), willens en wetens het risico heeft genomen dat dit verkeerd zou gaan en het bezwaarschrift in het ongereede zou raken. Immers, zoals de rechtbank terecht heeft overwogen (zie rechtsoverweging 32 van de uitspraak), (i) volgt uit zowel de



naheffingsaanslag als het duplicaat ervan uitdrukkelijk dat het bezwaarschrift per post moet worden ingediend bij de Inspecteur Belastingen, Postbus 796, 2130 AT, te Hoofddorp, (ii) volgt ook uit de website van Cocensus, waarnaar de website van de gemeente Alkmaar verwijst, dat het bezwaarschrift per post moet worden ingediend bij voormeld bestuursorgaan en adres, en (iii) wordt er op de website van Cocensus bovendien nogmaals uitdrukkelijk op gewezen dat het niet mogelijk is om tegen de naheffingsaanslag parkeerbelasting digitaal bezwaar te maken. Dit alles tezamen maakt dat naar 's Hofs oordeel sprake is van een bewust risicovol handelen door de gemachtigde, ten nadele van de belanghebbende die de gemachtigde vertegenwoordigt. De heffingsambtenaar heeft er op gewezen dat het niet de eerste keer is dat de gemachtigde welbewust een bezwaarschrift naar een onjuist adres zendt (zie bijlage M bij het verweerschrift in eerste aanleg). Dat die wijze van indienen in een andere zaak goed zou zijn gegaan, doet hieraan niet af.

5.11. Ten overvloede overweegt het Hof dat, indien (veronderstellenderwijs) ervan zou worden uitgegaan dat de door gemachtigde gehanteerde adressen wél in gebruik zouden zijn bij een ander (onbevoegd) bestuursorgaan van de gemeente Alkmaar, het Hof het in onderdeel 33 van de uitspraak van de rechtbank opgenomen oordeel onderschrijft (kennelijk onredelijk gebruik van procesrecht).

#### *Slotsom*

De slotsom is dat het hoger beroep zowel in zaak 19/01693 als in zaak 19/01694 ongegrond is en dat de uitspraak van de rechtbank dient te worden bevestigd met aanvulling van gronden, als hiervoor aangegeven.

## 6. Kosten

Het Hof acht geen termen aanwezig voor een veroordeling in de kosten op de voet van artikel 8:75 van de Awb.

## 7. Beslissing

Het Hof bevestigt de uitspraak van de rechtbank.

### **Noot**

Het is stuitend dat de gemachtigde van belanghebbende drie afzonderlijke procedures voert over een naheffingsaanslag parkeerbelasting van slechts € 63,70 (zie r.o. 5.1 van de uitspraak van het hof). Desalniettemin bevat de uitspraak van het hof interessante overwegingen over de doorzendplicht van art. 6:15 Awb.

**Geen doorzendplicht bij berichten aan algemeen postbusadres en e-mailbox**  
Hoewel is vereist dat bezwaar schriftelijk wordt ingediend bij de gemeentelijke belastingdienst heeft de gemachtigde van belanghebbende het bezwaarschrift per e-mail verzonden aan [post@alkmaar.nl](mailto:post@alkmaar.nl), een algemeen digitaal postadres van de gemeente, en per reguliere post aan een postbusadres van de gemeente. Dit terwijl deze adressen niet bestemd zijn voor de indiening van bezwaarschriften tegen belastingaanslagen. Het staat vast dat de gemachtigde van belanghebbende geen gebruik heeft gemaakt van het op de naheffingsaanslag vermelde adres. Het hof beslist daarom dat het bezwaarschrift niet is ingediend bij de juiste instantie en dat de doorzendplicht van art. 6:15 Awb niet van toepassing is omdat indiening niet heeft plaatsgevonden bij een bestuursorgaan. Ik heb twijfels bij die beslissing. Op zich is juist dat de doorzendplicht slechts van toepassing is als een bezwaarschrift is ingediend bij een onbevoegd *bestuursorgaan*. Het hof huldigt kennelijk de opvatting dat het bezwaarschrift slechts als

ingediend bij een bestuursorgaan wordt beschouwd indien het bezwaarschrift is verzonden aan een adres waarvan vaststaat dat het toebehoort aan de gemeenteraad, B&W, de burgemeester, een gemeentelijke commissie of enig ander gemeentelijk bestuursorgaan. Ik vraag me af of het hof dit juist ziet. Waarom mag verzending aan een algemeen gemeentelijk e-mailadres en postbusadres die onmiddellijk worden getoond bij raadpleging van mijnoverheid.nl niet aangemerkt worden als verzending aan ‘enig ander gemeentelijk bestuursorgaan’? Een bestuursorgaan is ingevolge art. 1:1 lid 1 Awb onder meer een orgaan van een rechtspersoon krachtens publiekrecht ingesteld, zoals een gemeente (het zogenaamde a-orgaan). Het lijkt niet onlogisch dat een e-mailadres respectievelijk een postbusadres van de gemeente (ook) wel degelijk in gebruik is bij een of ander bestuursorgaan van de gemeente. Daarom zou verzending van een bezwaarschrift naar een dergelijk e-mail of postbusadres niet om die reden tot niet-ontvankelijkheid mogen leiden. Dat de handelwijze van belanghebbende aan de zijde van het hof irritatie wekt, kan ik mij wel voorstellen, maar het hof legt art. 6:15 Awb hier volgens mij op zodanig stringente wijze uit dat ook belanghebbenden die geen misbruik maken van procesrecht gedupeerd zouden kunnen worden. Ook rijst de vraag of het hof niet buiten het geschil van partijen treedt door te beslissen dat de doorzendplicht in het geheel niet van toepassing is, terwijl de heffingsambtenaar dat standpunt niet heeft ingenomen. De heffingsambtenaar lijkt immers niet naar voren te hebben gebracht dat het e-mailadres post@alkmaar.nl niet in gebruik is bij een bestuursorgaan. Daarom valt te betogen dat het hof hier niet slechts de rechtsgronden aanvult, hetgeen is toegestaan, maar ook de feiten. Dat de gemeente heeft gemeld dat digitaal bezwaar niet mogelijk is, kan naar mijn mening evenmin afbreuk doen aan de

toepasselijkheid van de doorzendverplichting (vgl. Hof Den Haag 25 april 2017, ECLI:NL:GHDHA:2017:1186, *Belastingblad* 2017/255 met mijn noot).

#### **Misbruik van recht**

Overigens heeft het hof zijn beslissing dat het bezwaarschrift niet behoefde te worden doorgezonden, voorzien van een tweede zelfstandig dragende grond, namelijk door het oordeel van de rechtbank dat sprake is van kennelijk onredelijk gebruik van procesrecht te onderschrijven. Die beslissing lijkt mij juist en niet aantastbaar (vgl. HR 12 juli 2019, ECLI:NL:HR:2019:1173, *Belastingblad* 2019/319, m.nt. J.A. Monsma, ECLI:NL:HR:2019:1185 en ECLI:NL:HR:2019:1193) omdat vaststaat dat het bezwaar doelbewust is ingediend bij een andere instantie dan het bevoegde bestuursorgaan. Zie over dit onderwerp ook D. Krijvenaar, I.F. Stolze en R.T. Wiegerink, *Misbruik van recht: dwangsommenjagers, querulanten en no pay no cure-dienstverleners binnen het lokale belastingrecht*, *Belastingblad* 2020/335.

*Auteur: R.T. Wiegerink*